

گزارشی از يك اقامتگاه منحصر به فرد در جزیره هرمز

# هرمزگردی به وقت پاییز

محمد وفایی

روزنامه‌نگار

اگر از علاقه‌مندان به سفر باشید، حتماً چیزهایی درباره هاستل شنیده‌اید؛ اقامتگاهی که مسافران به صورت اشتراکی و گروهی در آن ساکن می‌شوند. الهام ماهیان یکی از نخستین کسانی است که این ایده را در ایران پیاده کرده است؛ دختر جوانی که متولد ۱۳۶۶ در تهران است و لیسانس مترجمی زبان انگلیسی و تکنولوژی مهندسی نرم‌افزار دارد و این روزها در جزیره هرمز روزگار می‌گذراند. الهام خودش «بک پکر» بوده و به خیلی جاها سفر کرده است. با او درباره هاستل «کوتوک» در جزیره هرمز صحبت کرده‌ایم، اقامتگاهی که نام آن هم ریشه در هرمز دارد و به گویش محلی، معنی کوچک می‌دهد.

من این است که به دیگران بگویم سنگ و خاک اینجا را با خودشان نبرند، چون اینجا در همین جا زیبا هستند و اگر هر کس بخواهد مقداری از آن را ببرد، چیزی در جزیره باقی نمی‌ماند. این جزیره مدام کوچک‌تر می‌شود، چون یک جزیره سنگی نمکی است. ماهیان مدعی است از هاستل او استقبال بسیار خوبی می‌شود، چون سعی کرده اصول، قوانین و فرهنگ بین‌المللی هاستل‌ها را به صورت دقیق رعایت کند. «به مهمانان بهترین پیشنهادها را ارائه می‌کنیم و برایشان وقت زیادی می‌گذاریم. در این سال‌ها اقامتگاه‌های بومگردی رشد بسیار خوبی داشته‌اند و در این حوزه کارهای زیادی انجام شده، ولی هاستل‌ها هنوز اول راه هستند و ما روی گسترش فرهنگ سفر اشتراکی کار می‌کنیم. می‌خواهیم به ایرانی‌ها بگوییم که لازم نیست در سفر دور خودتان را دیوار بکشید، می‌توانید در هاستل اقامت کنید و با آدم‌های مختلف آشنا شوید. به طور ویژه آشنایی با جهانگردان حرفه‌ای اتفاق خوبی است، چون جاهای زیادی را دیده‌اند و تجربیات ارزشمندی دارند.»

ایده راه‌اندازی اقامتگاه در جزیره هرمز، به سال‌ها قبل و علاقه شخصی الهام ماهیان به جزیره هرمز برمی‌گردد. «من از هفت هشت سال پیش زیاد به اینجا می‌آمدم و می‌ماندم، به همین دلیل تصمیم گرفتم یک جایی برای اقامت بگیرم. یک خانه گرفتم و بازسازی‌اش کردم و بعد از مدتی، دوستانم که دنبال جامی‌گشتند به اینجا می‌آمدند یا در کمپ‌ها خارجی‌ها را می‌دیدیم که جا نداشتند و در این خانه از آنها میزبانی می‌کردیم. بعد از مدتی تصمیم گرفتم تغییر رویه دهم، چون آدم وسواسی‌ای هستم و با رعایت نشدن بهداشت توسط برخی از مهمانانم مشکل داشتم؛ پیشنهاد شد اینجا را به هاستل تبدیل کنم تا بتوانیم فرهنگ هاستل را در ایران جا بیندازیم.» حتماً تا الان متوجه شده‌اید که هاستل یک اقامتگاه گروهی است که بیشتر برای کسانی مناسب است که می‌خواهند در سفر با آدم‌های جدید آشنا شوند و دوستان تازه پیدا کنند.

## با اجازه به اشتراک می‌گذارم



ماهیان می‌گوید بیشتر مهمانان هاستل کوتوک خارجی هستند و ایرانی‌ها کمتر در آن اقامت دارند. «گردشگرانی که پیش ما می‌آیند، اکثراً از آلمان هستند. بیشتر فعالیت من این است که سعی می‌کنم به هر کسی که اینجا می‌آید، درباره حفظ طبیعت جزیره هرمز نکاتی را بیان کنم. به نظر من هرمز مثل یک موزه است و حفظ آن اهمیت زیادی دارد. تلاش

## در باب به توبه ره کشیدن خاک

با وجود علاقه شدید ماهیان به میزبانی از مسافران هرمز، نمی‌توان مشکلات را نادیده گرفت. «اینجا مشکلات زیادی داریم و جزیره هرمز از نظر امکانات کمبودهای شدیدی دارد. مثلاً هر روز عصر آب قطع می‌شود یا فشار آب کاهش می‌یابد. مشکل دیگر وجود زباله در جزیره است که میزان آن در دو سال اخیر و به دلیل هجوم گردشگران به هرمز آزاردهنده شده است. تقریباً سه چهار سال است که من اینجا هستم و هیچ برنامه‌ریزی‌ای برای مدیریت زباله‌ها وجود ندارد.» ماهیان می‌گوید ایرانی‌ها کمتر این مسائل را رعایت می‌کنند و گردشگران خارجی احترام بیشتری به اهالی جزیره می‌گذارند و اصول حفظ محیط‌زیست را بیشتر به کار می‌گیرند. «هرمز به خاطر زیبایی‌هایش در جهان معروف شده و لازم است برای حفظ آن تلاش ویژه‌ای داشته باشیم. به نظر من هرمز جزیره

خیلی خاصی است و انرژی ویژه‌ای دارد. یکی دیگر از مشکلات این است که ارتباط با بیرون جزیره سخت است و خیلی از امکانات در جزیره وجود ندارد. یعنی مثلاً اگر شما به تعمیر کار یا لوله‌کش نیاز داشته باشید، در کل جزیره بیشتر از دو یا سه انتخاب ندارید.» او در این سال‌ها با تعداد زیادی از اهالی جزیره ارتباط برقرار کرده و آگاه کردن مردم منطقه درباره گردشگری را یکی از رسالت‌هایش می‌داند. «مردم باید به گردشگران تذکر دهند که زباله‌هایشان را در جزیره نریزند، خاک را با خودشان نبرند و... به طور کلی معتقدم محلی‌ها باید صنعت گردشگری هرمز را در اختیار داشته باشند و تلاش من این است که نحوه اصولی برخورد با گردشگر را به آنها یاد دهم.»



## سفر قشلاقی به هرمز

ماهیان می‌گوید ماندنش در هرمز به این دلیل است که به رشد جزیره کمک کند. «سعی می‌کنم اینجا

برگ سبز خودرو پراید سواری نوک  
مدادی، مدل ۸۸، شماره موتور 2864204.  
شماره شاسی S 1412288238583 با شماره  
انتظامی ۸۴۵ ۳۴۴۱۶ به نام شکریه زهاوی  
مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

کارت حمل اسلحه اینجانب بهرام ابشی  
به شماره اسلحه j377492 و شماره  
حمل جواز 2296337 دو لول کالبر  
۱۲ دستکش ساخت آمریکا ساچمه زن  
مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

## دعوت مجمع عمومی

از کلیه اعضای محترم کانون دعوت می‌گردد در جلسه مجمع عمومی نوبت اول که تاریخ ۹۸/۰۹/۰۴ در دفتر کانون و نوبت دوم مورخ ۹۸/۰۹/۱۸ در سالن شرکت بیمه البرز از ساعت ۱۰ صبح الی ۱۳ برگزار می‌شود، حضور بهم رسانند.

### \*دستور جلسه:

- ۱- استماع گزارش هیات‌مدیره و بازرس
- ۲- گزارش عملکرد مالی منتهی به ۹۸/۱۲/۲۸
- ۳- انتخاب بازرس اصلی و علی‌البدل
- ۴- سایر موارد قابل طرح توسط اعضا

کانون بازنشستگان بیمه البرز